

ירידות השפעה לאחר התפלי צעה היותן צאלילות ואח"כ יורדין לנעה למקומן :

דף רלא

בבל זמנא תרין יומין הענין הוא כך יומא אריכא של אריך שחרין יומין כלולין עס ציום אחד יודע לה' לכך צנזיר יום חקר יוד עסניהם כלולין בחדא יום אחד וכך הוא הלכה סקצלת וסוד העיצור כי הכל נסוד ציד צ"ד אפילו הטבעים נסתכים על פי צ"ד צחוליה חזרין כידוע ויום שלשים צהכרה נקודת להיות ראש חדש ואם רואין צ"ד על פי חשבון סלריכין לחשוב מיום שלשים ואחד למנין החדש אז נקות צידם לעשות שני ימים ר"ח וסניהם אינם אלא יום אחד ארוך אפילו למנין שני אדם להשלים הללם אינם נחשבים אלא יום אחד וכל שני ימים ר"ח סניהם קדושים מן החור' נסוד לצ"ד לעשות נסני ימים יום אחד ר"ח יום ארוך יום אחד לה' ואם עושין צהכרי או צניקן שני ימים ר"ח שני ימים קדושים מן החור' הראשון לתקיע' והשני למוספין כי הם יום אחד נמש והרקות ציד צ"ד מן החור' לחשוב אותם ליום אחד נמש ולחשוב יום הכפורים מראשון או נסני כי הם יום אחד נמש ומעולם לא עשו יום"כ אלא יום אחד ולחשוב כרלונס מראשון או נסני אעפ"כ ים צהם כח לחשוב לחג הסוכה מיום ראשון או מיום שני או לעשות שני ימים חג הסוכה והוא מן החור' שני ימים קדושים ואם ירלו כדעתם עושין גם את החג יום אחד וכן צפקח אם עיצרו החדש ועשו שני ימים ניסן יכולין לעשות גם הפסח שני ימים והוא יום אחד ארוך וכן חג הסעודות ואם עשו כך שני ימים קדושים מן החור' קדוש' אחת ארוכה וצומן הזה שאין עס צ"ד לקדש חדשים אין עס אלא יום אחד ניסן ולא מלינו אלו נעוצר ויום שני של ר"ה אינו אלא מדרצקן וכן של שאר ימים טושים הכל מדרצקן לעשות צגלות המר שמתגזרין הדיכים קשים להמשיך מדרצקן כח יומא אריכא להעלות ארוכה לשכי' קדוש' ואין כאן ספק אלא תקנה חכמים והוא דעת הראב"ד וכל הגאונים וכל הראשונים חוץ מרש"י ז"ל סקוצר ששני ימים ר"ח יום ראשון אינו קדוש' ואומרים תחנכים ונפלין על פניהם ואינם מתפללין מוסף ויחיד הוא צזה כי שני ימים ר"ח הם קדושים מן החור' יומא אריכא יום אחד אפילו לחשבון ימי אדם להשלים הללם וניסן ותשרי לא קצצו ר"ח רק יום אחד ותיקנו את יום שני מדרצקן להמשיך זכר יומא אריכא שהיו עושין הצ"ד צכל זמנא וציתי הצ"ד כשהיו עושין שני ימים תשרי ואלו הי' נעוצר הי' שני ימים קדושים מן החור' יום ארוך יום

אחד והיום שני ימים ר"ח עניהם קדושים מן החור' אלא שניסן ותשרי אין עס שני ימים צומן הגלות שאין עס צ"ד ויום שני של ר"ה מדרצקן להעלות ארוכה זכר צומן צ"ד עס צכל זמנא גם צומן צ"ד אירע לפעמים שני ימים אלא צצומן צ"ד עניהם קדושים מן החור' והיום צגלות אינו אלא מדרצקן להעלות ארוכה אל הגלות להמשיך דיכים קשים של צומן הגלות כי ניסן ותשרי אינם אלא יום אחד כפי סקצנו החשבון צומן הלל ומדרצקן תיקנו זכר צומן צ"ד הגדול סצירוסלים שהיו יכולין לעשות מן החור' שני ימים טושים צניקן וצתשרי וגם הי' צידם וצכחם ששני ימים ר"ח אינם אלא יום אחד ולחשוב הי"ע כפי רלונס מיום ראשון או מיום שני עסניהם יום אחד לעשות גם החג יום אחד או שני ימים יום אחד הכל נקות ציד כח צ"ד יפה ושני ימים חג הם מן החור' ואין כאן ספיקות אלא תקנה חכמים צגלות לעשות זכר צומן צ"ד וצומן צ"ד הי' מליחות לעשות שני ימים מוספק כי לא ידעו מתי הקציעות עעשו צ"ד אצל היום הוא תקנה חכמים מדרצקן לעשות שני ימים טושים צפקח וצצצועות וצקוכה זכר צומן צ"ד ולהעלות ארוכה לגלות השכי' לכך חגי חומר אם יסבינו חכמי ארץ ישראל ענו לעשות גם צארץ ישראל שני ימים טושים כמו שאנחנו עושין צחולה לארץ יה' קירוב הגאולה ויצא משי"ח צ"צ חכ"ר ואין כאן צל חוסיק אלא תקנה חכמים מדרצקן להעלות ארוכה מאריך כתר עליון ויצא גואל לרק צצכות יו"ע ושבבת וזה שאמר יום ראש השנה הוא צכל זמנא תרי יומין היינו עס צצומן צ"ד הגדול אירע שהיו שני ימים כשראו שהוא לנעלי דיכים קשים עיצרו לאלול ועשו שני ימים להעלות ארוכה צהמחקה הדיכים כך הלכה סנמקר נעשה צסיני צימי רלון וסלום וכצד ים לזה ראיות הרצה ואכ"מ לענינים אלו :

ר"ח לער ויהי אור לימלים וכל לימלים הוא דין כמזואר צס"ד כי הוא חמר עסם ויהי חמר הקצ"ה ואינו סיפור צעלמא והעעם כי הוא לוח סיתלמלס האור עצה ויעמד על קיומו ויכולין העולמות לקצול האור אצל ויהי צימי ג"פ אל עסם הלימלים והמיעוט צימים לער ודאי דינ"א השי"א צי"ת די"ן ושני ימים השני הוא דינא רפיא ילחק כלול מדינא ורחמי עולם חסד יצנה דינא קשיא דינא רפיא נספר ל"צ הויה סכהפכו ל"צ אלהים אל ל"צ הויה חקר וצני אלהים ידוע מומין סה"ק שהוא קליפות נגה מלך הטוב אלהים קדושים ג"ר עצה כי צינה נקרא אלהים וים קליפות נגה מלך הצינה וסם הוא טוב ולא רע שהטוב גוצר צהם ומהפכו מדינא קשיא לרחמי דינא רפיא וסם ממענגין הדיקים צנעם ס' מתוק האור וצני אלהים צכוי דמלכא